

GRAMMER PROFIJTELIJK IN ONDERDELEN

Het Duitse Grammer levert onderdelen voor het interieur van onder meer auto's, bussen en treinen. De wereldwijde automarkt groeide afgelopen halfjaar verder, waarbij vooral China in positieve zin opvalt. In het bijzonder valt daarbij het duurdere segment op. Ook bij de landbouwvoertuigen komt het beeld naar voren van een sterker Azië, bij de truckdivisie valt daarentegen vooral Brazilië tegen. Het bedrijf voorziet over het geheel een verdere wereldwijde expansie, waarbij marges verbeteren en de productiecapaciteit toeneemt door de toevoeging van meer dan 100.000 vierkante meter aan fabrieken.

WAAROM AANTREKKELIJK VOLGENS DE LYNCH-METHODE?

Beleggers zijn momenteel bereid tien keer de verwachte winst over 2014 te betalen voor een aandeel Grammer. Analisten verwachten komende jaren een winstgroei van gemiddeld 12 procent per jaar. Dat brengt de PEG-ratio op 0,83, ruim onder de grens van één die Peter Lynch aanhoudt bij zijn aandelenselectie. Grammer heeft verhou-

dingsgewijs iets meer schulden dan de twee hiervoor beschreven aandelen. Afgezet tegen een marktkapitalisatie van 335 miljoen en de ongeveer 62 miljoen euro aan banktegoeden valt de netto schuld van 131 miljoen euro nog mee.

WAT VINDEN ANALISTEN?

Onder de overwegend Duitse analisten heerst veel optimisme over Grammer. Het aandeel krijgt enkel acht koopadviezen, het gemiddelde 12-maands koersdoel van deze analisten bedraagt ruim 43 euro. Dit koersdoel impliceert op het moment van schrijven bijna 50 procent koerspotentieel.

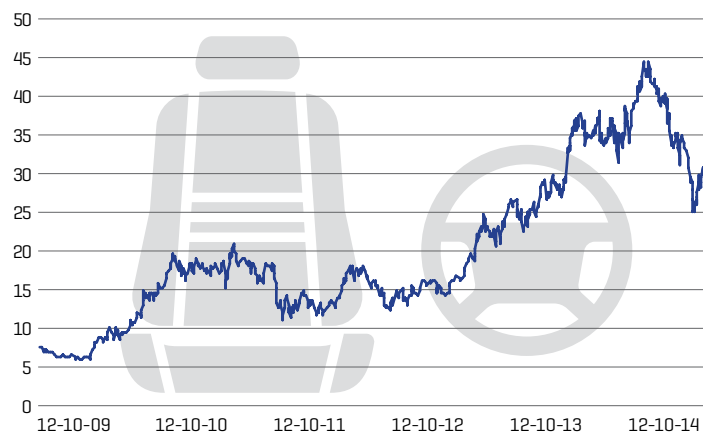
BEURSNOTERING:

Het aandeel Grammer is te vinden op de beurs van Frankfurt onder ISIN-code: DE0005895403

**LYNCH-AANDELEN:
ALLE EUROPESE
AANDELEN WAARIN
PETER LYNCH NU ZOU KUNNEN
BELEGGEN VIA VEB.NET/LYNCH**

Grammer op de beurs

Veel optimisme bij analisten

MUUR

door Wouter
Weijand

Belleggen is als het passeren van een serie checkpoints: blijft de rente laag, helpt de dollar mee, trekt de groei weer aan en helpen centrale banken ons de goede kant op? Liefst met een tsunami, een muur van geld, zoals Japan dat doet, al is die muur wel ontzagwekkend groot trouwens. De Amerikaanse muur heeft haar werk gedaan, ze was succesvol en Checkpoint Charlie is inmiddels opgeheven. Die muur van geld is overigens niet zomaar afgebroken: daar blijft de Fed nog decennia aan vast zitten. Nee, als je eens een muur begint, ben je daar niet zomaar van af.

Maar dan de muur in Europa: we hopen op een muur van geld, maar ondertussen is er nog die muur, die Noord en Zuid-Europa verdeelt. En die sommige landen zelf binnenslands gevangen houdt, in oude, verstikkende structuren. Is dit nu het verschil tussen katholicisme en protestantisme? Van nu leven en straks de problemen oplossen tegenover hen die juist de omgekeerde volgorde kiezen? Zo weten we inmiddels wat het leven zonder de muur inhoudt. Maar hoe het zal gaan mét deze muur van geld erbij? De grootste tegenstanders van de muur zijn de Duitsers, en geef ze eens ongelijk. Duitsland weet uit eigen ervaring waar zo'n muur toe kan leiden. Zoveel inflatie, zoveel ellende, nee, die muur willen ze nooit meer terug.

Dus moet Draghi dit gaan oplossen, uitgerekend een soepele Italiaan, en dan midden in Duitsland, hoe is dat mogelijk? Vrijwel iedereen in de ECB lijkt hem te steunen, behalve dan Nederland, Finland, Oostenrijk en Duitsland natuurlijk. Je ziet de contouren van de muur in Europa duidelijk afgetekend. Het lijkt hem weinig te deren. Hoog in zijn toren in Frankfurt, ziet hij precies die andere muur, de Brandenburger Tor, waar de grootste financier van zijn muur zetelt. Wat hij ook zal kopen met zijn muur, hoe waardevol of waardeloos die aankopen op termijn ook moge zijn, Duitsland zal als grootste aandeelhouder van de ECB het meeste voor die muur moeten betalen.

Wat is er dus weinig veranderd in al die jaren? Na de muur hielp West-Duitsland 25 jaar lang met de opbouw van Oost-Duitsland, een enorme financiële inspanning. Nu wordt het gevraagd zich steeds meer over de burens te ontfemen. Kan het dat en wil het dat ook, dat is de vraag. En veelal uit naam van de goede vrede, de stabiliteit van de euro, en vanuit haar historische verantwoordelijkheid? Is die niet zo langzamerhand voldoende waargemaakt en moeten landen niet leren op eigen benen te staan, om over hun eigen muurtje heen te springen?